

ITTHON vagyok OTTHON

A nevem **Térmege Dániel**. Orosházi és dunántúli gyökerekkel rendelkezem szüleim révén. 1990. június 28-án születtem, egy akkor igencsak forrongó korban. A rendszerváltás időszaka volt ez, egy meglehetősen kritikus időszak Magyarországnak.

Az általános iskolát helyben végeztem el, majd következett a középiskola. Műszaki érdekeltségű gyermekkoromban egész terjedelmes spektrumban találkoztam elektromossággal, szét-összeszereléssel, tervezéssel. Gyorsan felismertem a műszaki dolgok működését, s ennek révén mélységeiben is foglalkoztatott ez a pálya. A 8. osztályban pályaválasztáskor két intézményt jelöltem meg. A **Zsoldos Ferenc Középiskolát** minden téren előnyben részesítettem a másikkal szemben. Már az előzetes látogatáskor, később a beiratkozás alkalmával megragadott egyfajta érzés. Az Iskola patinája, némely Tanár abszolút karakteressége rögtön megfogott. Amikor már odajártam, akkor sem csalódtam. Sőt! A pedagógusok odafigyelése a tehetséges fiatalokra példaértékű volt! Keresték, kikben lelhetőek fel kiaknázatlan források, melyek felszínre hozatala útján szép életet jelentő karrierbe manőverezhetik tanítványaikat. És ezt itt nem a fizetésükért tették! Amit én kaptam, az **200% volt: 100% emberség és 100% szakmaiság**. Az egyik, általam nagyra becsült tanár **Valkai Attiláné** Tanárnő, aki a műszaki precizitása révén megtanított, hogy a szakma iránt alázatot kell mutassunk, és az a személy, aki a szakmáját szereti és kitanulja azt szorgalmasan, becsülettel, képes elérni a legnagyobb magasságokat. Szigorú volt, de kedves, valamint előadasmódja sajátos hangulatot kölcsönzött óráinak. Sosem mosta össze a magatartásunkat és tudásszintünket, objektíven, helyén kezelte a dolgokat.

A szellemi munkák közepette a testnevelés órák tökéletesen levezették a bennünk rejlő felesleges energiákat. **Csíziné Magyar Ildikó** Tanárnő iskolaszerte ismert, kedves, megnyugtató személyiség. A labdajátékokba vagy más tevékenységekbe is lelkesen becsatlakozott, megszerettette velünk a sportot. A játék révén nevelt minket az életre. A neves, immáron sokadik alkalommal megrendezett „Harc a Kincsért” elnevezésű ifjúsági kalandvetélkedőn 2009-ben még Ő maga is részt vett. **Kenyeres Zsuzsanna** Tanárnő sem maradhatott el a csapatunkból. Ő testnevelés és biológia szakosként bizony már akkor is kellő határozottsággal állította feladatai elé diákjait. A Szalagavató ünnepségre szabad idejét feláldozva tanította meg a koreográfiát számunkra. A kán-kán osztálytánc, amit két osztály közösen adott elő, óriási sikert aratott abban a végzős tanévben. Ezen fellelkesülve **Molnár Szilvia** Tanárnő megszervezett egy utat Székesfehérvárra, az Országos Szalagavató Táncok Versenyére. Osztályunk talán legnagyobb közös élménye volt ez, mely izzó vasként égett bele emlékezetünkbe. Ezen felül a Tanárnő vidám természetének hála bármely gyereket képes volt kedvesebbé tenni a magyar órákon, bármilyen lázadó természetű is volt az. Osztályfőnökünk: **Szép Ilona** Tanárnő szintén emlékekben gazdag négy évet tudhatott a háta mögött, amikor végre leérettségiztünk. Búcsúzásunk alkalmával sokunkat elragadtak az érzelmek.

Számomra a tanulás folytatódott tovább, hiszen szerkezetlakatos szakmára iratkoztam, maradtam tehát itt a további három évben. Az elméleti oktatás az Iskola épületében zajlott, a gyakorlat a **Tejszolg Szentes Kft**-nél. Szinte teljes egészében itt töltöttem inas éveimet. Lobbanékony, kíváncsi természetemnek köszönhetően rengeteg apró fogás, szakmai trükk memorizálódott bennem, melyeket folyamatos gyakorlással

magam is elsajátítottam. Ezeket a későbbiekben az autóversenysportban áldozatos munka révén kamatoztathattam. Ehhez azonban szükségem volt egy impulzusra. Egy alkalommal Kecskemét városába látogattam országos autós szlalom versenyre. A kicsi, de annál technikásabb megoldások vonzottak, melyek az emberek szeme elől rejtve találhatók. A későbbiekben a piaci, valamint technikai lehetőségeket felismerve, igyekeztem folyamatosan bővülő tapasztalatomat bevezetni ebbe a zárt közösségbe. Nem evidens módon történt mindez. Az eleje kudarcba fulladt, ám ez a csalódás idejében érkezett. Rájöttem, hiába is végeztem a szakmát jeles eredménnyel, tovább kell tanulnom. Gépgyártás technológussá lettem Szeged városában, ahová jó alapokkal indított a Zsoldos és a Tejszolg Szentés Kft. Ezeken a helyeken a mai napig támogatnak, szívesen látnak, és az érdeklődés eltelít egy-egy beszélgetés alkalmával.

Öt év fejlesztés elteltével, több mélypontot megélve elmondható, hogy tényszerűen van egy saját konstrukciós termékem, melyet nem csak a magaménak tartok. Pont annyira az enyém, mint az iskoláimé.

Közvetlen a szegedi bizonyítvány megszerzése után 2014 augusztusában kiköltöztem Németországba az egykori NDK területére, ahol elkezdtem dolgozni egy kapcsolószekrényeket összeszerelő üzemben. Itt 5 hónap elteltével elbocsájtottak. Az időmet a nyelvtanulásra és a számítógépes modellezés elsajátítására fordítottam. Egy másik választási lehetőségként Szentésen dolgozhattam volna, de az első kudarcnál nem adhattam fel. Tudtam: ha az autópári alkatrészeimet el akarom adni, ahhoz tőkére van szükség, valamint szerszámozottságra, ez pedig nem banki kölcsönnel, hanem igenis kemény munkával elérhető cél. Végül fél év elteltével visszamentem jelentkezni ugyanezen gyárba. Azonnal kezdhettem egy másik részlegen: lakatos-forgácsoló-előszerelő egységben. Egyedüli magyarként kezdetben ez egy idegen világgá hatott. Jól felszerelt munkakörnyezetben, eltérő entitású emberek között most már kellemesen érzem magam. Minden túlórát válllok, mivel a jövőmet minél előbb, de nem türelmetlenül szeretném felépíteni. Az eltelt évek során megfogalmazódott bennem a hazatérés gondolata. Az iskolai élmények oly mélységében hatnak lelkütemre, hogy Szentésen tervezek későbbiekben letelepedni, családot alapítani. Ez egy gyönyörű, élhető hely az Alföldön, hiszen itt a Tisza az élővilágával. Egy olyasféle vonzalom ez, mely az idő múlásával csakis erősödik bennem. A külföldi munka kapcsán én nem panaszkodhatok, hiszen ez egy lehetőség annak, aki meglépi. Minden kedves fiatalnak, aki iskolaválasztás előtt vagy közepette olvassa a soraimat, ajánlani tudom a más országokban történő munkavállalást, de csak a tanulmányai elvégzése után. Világot láthat, idegen nyelvet tanulhat, tapasztalatot szerez és kapcsolati tőkét. Spórolja a pénzét, és ne csak a materiális javak éltessek, hanem igenis: felelősséggel tekintsen jövőjére és jöjjön Haza egyszer! A patriotizmus életőként hat a hazájától messzire tartózkodó emberben. Ezt személyesen kell megtapasztalni és átélni.

Reménykedem írásom hasznosságában, mert igaz az, hogy a Zsoldos Ferenc Középskola az életre neveli azt, aki ide beiratkozik, és kellő becsületességgel elvégzi a tanulmányait!